

Seg skal tillige tillade mig at udtale, at en saadan Politik, som føres i Diebliffet, er efter mine Begreber i høit Grad demoraliserende. Den bringer ind ikke alene i Befolkningens Hjerte, men ogsaa i selve Rigsdagsmændenes Hjerte Noget, som giver en stærk Anledning til at være trodsig, og denne Trods læres følgelig i fuldeste Maal af den meget ærede Regjering. Der kommer en Bitterhed tilstede, som er meget beklagelig. Thi den høie Regjering saavel som Thingene ere dog enige om, at den Tilstand, hvori vi befinde os for Diebliffet, ikke kan være ved, men at det er absolut nødvendigt, at der kommer en Tid, hvor et af Partiernes maa give efter, og man vil dog vel ogsaa gaa ud fra den Forudsætning, at det ikke kan blive Folkethinget, der skal give efter. Det er en Umulighed. Altsaa der maa komme en Tid, hvor Ministeriet maa give efter, hvor det maa møde i en anden Skikkelse, end det har i Diebliffet.

Det har meget forundret mig at høre, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) i sit iøvrigt efter mine Begreber meget smukke Foredrag gjorde sig skyldig i den samme Feil, som forskjellige Høiremænd her i dette Thing stadig gjøre sig skyldige i, hvad jeg specielt har lagt Mærke til i disse Dage. Efterat de nemlig have holdt et fra et demokratisk Standpunkt godt Foredrag, slutte de stadig med et Hib til Venstre. Man synes at være ængstelig for at tage Sætningen fuldt ud; skjøndt man er enig om, at de Principer, man fremsætter, bør fremsættes, vil man dog helst have, at det skal faae Udseende af, som om man dog virkelig er i Hjertet, hvorom jeg heller ikke tvivler, rene og skjære Høiremænd, men at den saatalste stille Magt fordrer af disse ærede Høiremænd, at Tiden er kommen, hvor der maa ske en Forandring, og denne Forandring maa altsaa finde Sted i Ministeriet. Dette fremgik af det ærede Medlems Tale, naar han søgte at dække — jeg vil tillade mig at bruge dette Udtryk uden dermed at mene noget Fornærmeligt — sit stærke Foredrag ved at fortælle, at Venstre intet Princip havde, at der ikke var noget Udpræget hos det, at det i det Hele taget ikke vidste, hvad det vilde, og at det var temmelig nødvendigt, naar der i det Hele skulde kunne vindes nogen Tilslutning til den Side, da aabent og klart at fremsætte, hvilket Program Venstre havde. Det passer selvfølgelig ikke for mig som yngre Politiker her i Salen at fremsætte Venstres Program, jeg gaar ud fra, at de fleste ærede Medlemmer kjende det; men jeg kunde maaste fremsætte

det i eet Ord, og det er, at Venstres Program er fuldstændig i Mod sætning til Regjeringens Program. Da jeg nu antager, at det meget ærede Medlem kjender Ministeriets Program, og da, som jeg altsaa gjør opmærksom paa, dette er fuldstændig i Mod sætning til Venstres Program, idet Venstre vil Fremskridt og Ministeriet Tilbagestrid, Venstre vil Reformere, Ministeriet vil ingen saadanne, Venstre vil hævde Bevillingsretten og Valgretten, medens det maaste er tvivlsomt, om Ministeriet vil det, saa forekommer det mig, at dette er tilstrækkelig Dplysning om, hvad Venstres Program er, og hvad det vil. Det er behjnderligt, at et saa oplyst Medlem som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) kan komme med en saadan Sætning, at han ikke kjender Venstres Program, og at det er nødvendigt, at Venstre skal træde frem med et mere udpræget Program. Men det har, som sagt, forekommet mig, at, hvor stærkt end de ærede Medlemmer her have udtalt sig, søge de dog at dække sig, for at ikke Ministeriet skulde vende hele sin Brede imod dem. Dette viste sig ogsaa ved Landsthingsvalgene. De ærede Medlemmer ere ikke komne saa vidt frem i Politiken, at de ganske tør staa paa deres egne Ben, de holde mest af at halte til begge Sider. Det forekommer mig, at de senere Lars Erfaringer maa have lært de Herrer, at dette er en Politik, der ikke kan holde i Længden. Jeg skal atter tillade mig at bemærke, at jeg godt kan tænke mig, at der kan være en politisk Situation, som kan være noget vanskeligt, navnlig for yngre Politikere, at se klart paa; men jeg kan ikke nogensinde tænke mig, at der enten i den danske Politikk eller i noget andet Lands Politikk kan fremkomme en Politikk, der i Virkeligheden er saa simpel som den Politikk, vi her i Diebliffet have. Jeg frygter for, at den Politikk, som der nu føres, kan have en væsentlig og betydelig Indflydelse paa de enkelte Medlemmer, idet man søger at gjøre den Sag, som dog er saa simpel, saa forblømt som vel muligt. Derfor er der efter mine Begreber nu ikke Andet tilbage, end netop det Princip, den høitærede Regjering har fulgt og endnu følger, nemlig at gjøre Thingets Medlemmer trætte, lede og kjede af det Hele, saaledes som de have villet gjøre Vælgerne, men det vil vel falde dem noget vanskeligt. Jeg beklager altsaa meget den politiske Stilling og den Udtalelse, som faldt fra det ærede Medlem fra Færverne (Barentsen), hvori han rettede det Spørgsmaal til det meget ærede Medlem for Middelfart (Monrad), hvad han forstod ved Parlamentarisme, om det var Folkethingsparlamentarisme eller